

Arrest

nr. 148 471 van 24 juni 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 5 juli 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 april 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 mei 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juni 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. STEVENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij dient op 12 december 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 13 april 2012 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) deze aanvraag onontvankelijk. Dit is de eerste bestreden beslissing, die op 13 juni 2012 aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht. De motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 12.12.2009 werd ingediend en op datum van 19.10.2010 en 14.02.2012 werd aangevuld door :

K., Z. [...]

nationaliteit: Marokko

geboren te Kenitra op 21.11.1987

adres: [...]

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9.3 en art 9bis van de wet van 15.12.1980 vernietigd werd door de Raad van State (RvS arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011). Bijgevolg zijn de criteria van deze instructie niet meer van toepassing.

Betrokkene verklaart dat er sprake is van een prangende humanitaire situatie en dat hij daarom de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland. Betrokkene verzuimt het echter om deze prangende situatie nader toe te lichten en te ondersteunen met bewijzen. Bijgevolg kan dit gegeven niet weerhouden worden als buitengewone omstandigheid.

De elementen van integratie, namelijk dat hij werkbereid is en een aanwervingsbelofte van BVBA Superclean d.d. 06.02.2012 voorlegt, dat hij sinds 2006 regelmatig de werking van het regionaal jeugdcentrum bezoekt en dat hij door de heer Luc Van Den Broeck gekend is sinds 2003, behoren töt de grondigheid en worden in deze fase niet behandeld;

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

• De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en geldig visum.”

Op 13 juni 2012 wordt eveneens een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) aan de verzoekende partij uitgereikt. Dit is de tweede bestreden beslissing, waarvan de motieven als volgt luiden:

“In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Migratie -en Asielbeleid wordt aan Kl. Z. [...] geboren te [...] op [...], van Marokko nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 13 juli 2012 het grondgebied van België te verlaten (instructies d.d.13.04.2012), evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen,

Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (3), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

REDEN VAN DE BESLISSING :

De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art.7,al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en geldig visum.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1.1. De Raad dient ambtshalve te duiden dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het rechtstreekse karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt dat de verzoekende partij op 3 februari 2015 onder escorte naar Marokko vertrokken is.

2.1.2. De Raad dient op te merken dat het belang van verzoekende partij bij haar aanvraag op grond van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet erin bestaat haar verblijf in het Rijk een legaal karakter te verlenen (cf. RvS 25 mei 2005, nr. 144.961). Aangezien de verzoekende partij niet meer op het grondgebied van het Rijk verblijft, kan zij geen voordeel meer halen uit het door haar ingestelde beroep. Een aanvraag om machtiging tot verblijf die ingediend wordt op grond van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet veronderstelt ook het bestaan van buitengewone omstandigheden die verhinderen dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in het land van herkomst wordt ingediend. Wanneer de aanvrager zich nadien in het land van herkomst bevindt, *quod in casu*, zijn er per definitie geen buitengewone omstandigheden meer op grond waarvan hij niet naar het land van herkomst kan terugkeren om er zijn aanvraag in te dienen (cf. RvS 13 maart 2009, nr. 180.989).

2.1.3. Op de vraag van de voorzitter ter terechtzitting of de verzoekende partij nog een belang heeft bij haar beroep, antwoordt de advocaat van de verzoekende partij dat *“De verzoekende partij bevestigt dat zij werd gerepatriëerd en stelt dat zij in een vicieuze cirkel is terechtgekomen, daar zij voor de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg heeft gepleit dat haar aanwezigheid in België vereist is om de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te kunnen voeren, maar de raadkamer de procureur des Konings is gevolgd waar deze het standpunt huldigt dat zij zich voor de Raad kan laten vertegenwoordigen door een advocaat. Wanneer de Raad in zijn arrest zou vaststellen dat het belang is teloorgegaan omwille van het vertrek van het Belgisch grondgebied, kan haar advocaat dit in toekomstige procedures voor de raadkamer aanvoeren. Daarnaast wenst zij ook op te merken ‘dat het gaat om een dossier uit 2009’”*. Met een dergelijk betoog, waarbij men kritiek uit op een uitspraak van de raadkamer, toont de verzoekende partij niet aan waaruit haar wettelijk vereiste actueel belang bestaat, gelet op hetgeen onder punt 2.1.2. uiteengezet wordt. Bijgevolg kan de Raad niet anders dan vaststellen

dat de verzoekende partij geen blijk geeft van het vereiste belang bij de vernietiging van de eerste bestreden beslissing, zodat het beroep moet worden verworpen.

2.2. Uit recent verkregen informatie van de verwerende partij blijkt dat de verzoekende partij op 3 februari 2015 werd gerepatriëerd naar haar land van herkomst, Marokko. Dit gegeven wordt niet betwist door de advocaat van de verzoekende partij. Aldus blijkt dat de tweede bestreden beslissing volledig uitvoering heeft gekregen en hierdoor uit het rechtsverkeer is verdwenen. Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat het beroep wat deze beslissing betreft zonder voorwerp is.

Aangezien het beroep zonder voorwerp is geworden, is de Raad van oordeel dat het beroep tegen de tweede bestreden beslissing evenmin ontvankelijk is.

2.3. Het beroep is *in casu* onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend vijftien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. RYCKASEYS